

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Hozzájárulás az Európai Tanács 2006. június 15–16-i üléséhez – Gondolkodási időszak”

(2006/C 195/17)

2006. február 15-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy a Működési Szabályzat 29. cikkének (2) bekezdése alapján véleményt bocsát ki a következő tárgyban: „Hozzájárulás az Európai Tanács 2006. június 15–16-i üléséhez – Gondolkodási időszak”.

A Működési Szabályzat 20. cikke értelmében Henri MALOSSE-t főelőadónak nevezte ki.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. május 17–18-án tartott, 427. plenáris ülésén (a 2006. május 17-i ülésnapon) 133 szavazattal 1 ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Az EGSZB először is üdvözli a Tanács soros elnökségének arra irányuló szándékát, hogy ne elégedjen meg a gondolkodási időszak során vállalt kezdeményezések eredményével, hanem a jelenlegi folyamat következő szakaszairól is megállapodásra jusson.

2. Az EGSZB e tekintetben megerősíti a 2003. szeptember 24-i ⁽¹⁾ és a 2004. október 28-i ⁽²⁾ véleményében kifejezett álláspontját, amely szerint az alkotmányserződés elengedhetetlen eszköz az EU számára ahhoz, hogy szembe tudjon nézni a rá váró kihívásokkal. Így megismétli az Alapjogi Charta alkotmányserződésben való rögzítésének fontosságát, hiszen a charta az Unió politikáit polgári jogokra alapozza. Ugyancsak kiemeli az intézményrendszerre és az Unió irányítására vonatkozó rendelkezések jelentőségét, amelyek képesek biztosítani, hogy az Unió nagyobb közérdeklődés mellett és hatékonyabban lássa el feladatát.

3. Az EGSZB egyúttal utal az Európai Parlament 2006. január 19-i, alábbi tárgyú állásfoglalására: „A gondolkodási időszak: az Európai Unióról folytatott vita értékelésének struktúrája, tárgya és háttere”.

4. Az EGSZB úgy véli, hogy

- a világos jövőkép, illetve az európai integráció célkitűzéseit illető konszenzus hiánya 50 évnyi, sikerekben és eredményekben gazdag európai építkezés ellenére is kételyeket szült az emberekben;
- a polgárok fenntartásai inkább az Unió működésére és jelenlegi politikáira vonatkoznak, mint magára az alkotmányserződésre, amelynek újító jellegét nem ismertették kellően a közvéleménnyel;
- a Nizzai Szerződésből eredő, jelenlegi intézményrendszer nem teszi lehetővé az Európai Unió számára, hogy előrehaladjon az integráció útján. A jelenlegi szerződések nem felelnek meg az Unió modern irányítása követelményeinek, különösen azért, mert valamennyi szinten túl kevés teret engednek a civil szervezeteknek a közösségi politikaformálási és döntés-előkészítési folyamatokban;
- az Európai Bizottság és az Európai Tanács feladata – saját hatáskörükön belül – megfelelő javaslatok kidolgozása az Európára vonatkozó, polgárai számára ígéretes jövőkép alap-

jainak lerakására, valamint az európai polgárok elvárásainak megfelelő uniós politikák tartalommal való megtöltésére. Ezzel összefüggésben az EGSZB üdvözli, hogy az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság között 2006. április 4-én létrejött intézményközi megállapodás szentesíti a 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi terv összegének megemelését az Európai Tanács által eredetileg jóváhagyott összeghez képest. Megállapítja azonban, hogy e növekedés korlátozott, és ezért nagyon sajnálja, hogy a pénzügyi terv nem teszi lehetővé az Európa számára kitzított céloknak teljesen megfelelő nagyságrendű költségvetési erőforrások mozgósítását. E tekintetben utal a 2004. szeptember 15-én e tárgyban kiadott véleményére ⁽³⁾;

- Az Európára vonatkozó kommunikációs stratégia sikeréhez fontos előzetesen megtenni az alábbiakat:
  - világos kép kialakítása Európa jövőjéről;
  - olyan politikák kialakítása és megvalósítása, amelyek valódi többletértéket teremtenek a polgárok számára;
  - biztosítani az uniós építkezésnek és céljainak nagyobb fokú láthatóságát és közérthetőségét;
  - demokratikusabbá tenni az Unió működését, ami főként a polgárok jelentősebb bevonását és a szervezett civil társadalommal folytatott párbeszéd strukturáltabbá tételét biztosítja majd.

5. Az EGSZB az alábbi ajánlásokat teszi az Európai Tanács 2006. június 15–16-i ülése számára:

5.1 Felelősségi körök

5.1.1 Annak felelőssége, hogy az Európai Unió által napjainkban átélt identitásválságból gyorsan kiutat találjanak, elsősorban a tagállamokra, illetve ezáltal az Európai Tanácsra hárul. A 2006. júniusi csúcstalálkozóhoz tehát világos üzenetet kell közzétennie Európa jövőjével kapcsolatban, és kivezető utakat kell találnia a jelenlegi politikai zsákutcából. E tekintetben az EGSZB úgy véli, hogy „a válságból kivezető” megoldásnak meg kell őriznie az alkotmányserződés által elért előrehaladást és egyensúlyt, és figyelembe kell vennie azt, hogy a szerződést napjainkig 15 tagállam ratifikálta.

⁽¹⁾ A 2003. évi kormányközi konferencia figyelmébe ajánlott vélemény (HL C 10, 2004.1.14).

⁽²⁾ Vélemény az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződésről (HL C 120, 2005.5.20).

⁽³⁾ Vélemény az Európai Bizottság közleményéről: „Közös jövőnk építése – Politikai kihívások és költségvetési eszközök a kibővült Unió számára – 2007–2013”, COM(2004) 101 final (HL C 74, 2005. 03. 23.).

5.1.2 Az említett alkotmány szerződés IV-443. cikke (4) bekezdésének megfelelően a szerződés két ízben történt elutasítása – melynek okait nem hagyhatjuk figyelmen kívül – nem vonja maga után szükségszerűen a szöveg feladását.

5.2 Jobb kormányzás

5.2.1 Az uniós intézmények, az Európai Bizottság, az Európai Parlament és a Tanács elébe kell, hogy menjenek az alkotmány szerződés kormányzással összefüggő, leginkább újító javaslatainak. Az EGSZB tehát azt javasolja, hogy már most – valamennyi jelentős jogalkotási kezdeményezést megelőzően – terjesszék ki és erősítsék meg a civil szervezetekkel folytatott konzultációs folyamatot. Egyben felhívja az Európai Bizottságot, tanulmányozza annak feltételeit, hogyan lehetne a polgári kezdeményezés jogát a gyakorlatba átültetni.

5.2.2 Ebben az összefüggésben az intézményeknek jobban ki kellene használniuk az EGSZB kapacitását a tekintetben, hogy az – feltáró vélemények és tájékoztató jelentések, valamint hatáselemzések segítségével – hozzájáruljon az uniós politikák tartalmasabbá tételéhez.

5.2.3 Szintén ennek érdekében (és főként a nemzeti gazdasági és szociális tanácsokkal és hasonló intézményekkel kapcsolatban) az EGSZB folytatja majd arra irányuló kezdeményezéseit, hogy áttörést érjen el az uniós intézmények és a szervezett civil társadalom közötti párbeszéd és egyeztetés elősegítésében és szervezettebbé tételében.

5.2.4 A „funkcionális szubszidiaritás” elvének továbbfejlesztéséről is szó lenne, amelynek keretében – „az Unió nevében” – egyre nagyobb feladatkörrel látnák el a területi önkormányzatokat és a civil szervezeteket annak érdekében, hogy a polgárok mielőbb azonosulhassanak az európai kérdéskörrel. Szükségessé válna tehát a szubszidiaritási ellenőrzés kiterjesztése nem csupán a területi önkormányzatokra, hanem a civil szervezetre is.

5.3 A közösségi politikák és az uniós polgárság további tartalommal való megtöltése

5.3.1 Az uniós intézmények feladata, hogy további tartalommal töltsék meg az európai politikákat abból a célból, hogy bizonyítsák azok hatékonyságát és a polgárok mindennapi életére gyakorolt, kedvező hatását: a foglalkoztatás, a mobilitás, a környezetvédelem, a társadalmi fejlődés, az ifjúságpolitika, a vállalkozói szellem, a megkülönböztetés- és a kirekesztés-ellenes küzdelem stb. szempontjából. Az Unióval való azonosulást lehetővé tevő nagy európai projektek végrehajtását is folytatniuk kellene (transzeurópai hálózatok, úrpolitika stb.), illetve újakat kellene indítaniuk (pl. európai polgári szolgálat, jelentős veszélyhelyzetek megelőzésének és kezelésének európai rendszere).

5.3.2 A szerződésekben ráruházott szerepnek és feladatoknak megfelelően az Európai Bizottság felelőssége, hogy valódi közös politikákat dolgozzon ki és javasoljon azokon

területeken, ahol az európai dimenzió hozzáadott értéke már nem szorul magyarázatra, így különösen az energetika, a környezetvédelem és a kutatás területén. E tekintetben a lehető legragmatikusabb megoldásokat kell választani, legyen szó – a témaköröktől függően – akár az EU és a tagállamok közötti társfinanszírozásról, akár megerősített együttműködésről.

5.3.3 A külpolitika terén az 1998. évi bécsi európai tanácsi csúcstalálkozó alkalmával vállalt kötelezettségnek megfelelően az EU-n belüli kohéziót és szolidaritást is jelentősen növelni szükséges, hogy megszűnjön a kezdeményezések és álláspontok sokfélesége, ami kétségesse teszi, hogy a tagállamok valóban az Unió nézeteit akarják-e képviselni. A jogos uniós érdekek következetes és meggyőző képviselője világszerte az Unió polgárai előtti hitelének, és a rá irányuló figyelemnek számottevő növelését is lehetővé tenné.

5.3.4 Azáltal, hogy komoly tartalommal töltik meg az uniós politikákat, az Európai Bizottság és a Tanács hitelesíthetik a felülvizsgált lisszaboni stratégiát, és megnyithatják az utat egy olyan, a 2010 utáni időszakra vonatkozó európai terv előtt, amely – feltéve, hogy ezúttal valóban a szándékokhoz mért forrásokat rendelnek hozzá – megfelelhet a polgárok elvárásainak. Hiszen az alkotmány szerződést a polgárok akkor érthetnék meg jobban, ha ahhoz egy átfogó – és jelenleg hiányzó – globális társadalomkép társulna.

5.4 A hatályos szerződésekben rejlő lehetőségek kiaknázása

5.4.1 Ahelyett, hogy új szerződésre várnának, az Európai Bizottság és a Tanács mielőbb és maradéktalanul végre kellene, hogy hajtsa a Nizzai Szerződés egyes rendelkezéseit, így például azokat, amelyek révén megvalósulhat az átállás a minősített többség alkalmazására a szociálpolitika, valamint a bel- és igazságügy bizonyos területein.

5.4.2 Az EGSZB egyébiránt azt javasolja, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok új kezdeményezéseket indítsanak el az Unió gazdasági irányítása terén abból a célból, hogy – a lisszaboni stratégia által kijelölt célkitűzések megvalósítására összpontosuló beruházások újraindításának tükrében – elősegítsék a tagállamok gazdasági és költségvetési politikáinak összehangolására irányuló folyamatot. Ennek alapján kívánatos a Euróacsoport feladatkörének megerősítése.

5.4.3 Egyébiránt a Tanács felelősségi körébe tartozik, hogy mielőbb orvosolja azokat a késéseket és elégtelenségeket, sőt hiányosságokat, amelyek számos területen továbbra is fennállnak, így például az egyesületek, önszervező egységek és a kisvállalkozások európai jogállása, valamint a közösségi szabadalom terén. Ugyancsak fontos a személyek, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását továbbra is gátló akadályok gyors felszámolása. Ezek a késések és hiányosságok csökkentették az uniós intézmények hitelességét, és a nemzeti önzés és a tagállamok között kiújuló versengés malmára hajtják a vizet.

5.4.4 Abban az esetben, ha az Európai Bizottság – mint a kezdeményezési jog birtokosa és az általános érdekek védelmezője – által benyújtott európai jogiaktus-tervezet nem válik hatályos jogszabállyá, a Tanácsnak magyarázattal, sőt pontos indokokkal kellene szolgálnia a polgároknak azzal kapcsolatban, hogy miért akadt el a javaslat.

5.5 Hiteles és koherens tájékoztatás

5.5.1 Az EGSZB arra kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki célzott és állandó tájékoztatási kampányokat az európai integráció vívmányairól és hozzáadott értékéről, illetve hogy már az általános iskolában vezessék be az „európai polgárságra való nevelést”. Ahhoz, hogy ez a tájékoztatás ne propagandaízü, hanem hiteles legyen, támaszkodnia kell a civil szervezetek hálózataira, lehetővé téve a politikák tartalmi kérdéseiről folytatott konkrét vitát. Az Európai Bizottság alapvető szerepet tölt be a kommunikációs tevékenység európai koherenciájának biztosításában is. Ennek alapján az Európai Bizottság jobban el kellene kötelezze magát az Unió politikáinak és mechanizmusainak védelme mellett, és nem szabadna semleges magatartással megelégednie.

Brüsszel, 2006. május 17.

6. Új „szövetség” létrehozásának elősegítése Európa és a polgárai között

6.1 Az európai szerződések aláírásával és ratifikálásával valamennyi tagállam önként kötelezettséget vállalt arra, hogy olyan integrációs folyamatban vesz részt, amelynek alapja az Európa népei közötti egyre szorosabb egység.

6.2 A gondolkodási időszaknak nem csupán a jelenlegi intézményi zsákutcából kell kiutat mutatnia, hanem főként arra kell azt felhasználni, hogy új konszenzus létrejöttét segítsük elő az integráció céljaival és egy realista, de ugyanakkor ambiciózus politikai tervvel kapcsolatban, amely lehetővé teszi a polgárok számára, hogy olyan Európáról álmodjanak, amely nemcsak békét hoz nekik, hanem valóban nagyobb jólétet és demokráciát is. Újra hitelessé tenni az európai tervet, és ismét legitimitációt kölcsönözni az integrációs folyamatnak – mindezek valóban nélkülözhetetlen feltételei az EU-ban ma tapasztalható identitásválság leküzdésének.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Anne-Marie SIGMUND

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat tanácsi határozatra a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról”

COM(2006) 32 *final* – 2006/0010 (CNS)

(2006/C 195/18)

2006. február 10-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2006. május 3-án elfogadta. (Előadó: Wolfgang GREIF)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. május 17–18-án tartott 427. plenáris ülésén (a 2006. május 17-i ülésnapon) 91 szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt:

1. Az Európai Bizottság határozati javaslata

1.1 2006 elején az Európai Bizottság határozati javaslatot terjesztett a Tanács elé a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról.

Ebben a 2005-ben elfogadott, 2005–2008-ig terjedő időszakra vonatkozó iránymutatásoknak változatlan formában történő megtartását javasolta, valamint a tagállamoknak azt ajánlotta, hogy a munkaerőpiacra vonatkozó politikáikat és a foglalkoztatáspolitikájukat továbbra is az abban lefektetett prioritásokkal összhangban folytassák.

1.2 Ezzel a javaslattal az Európai Bizottság a lisszaboni stratégia reformja kapcsán elindított új irányítási ciklust követi, melynek értelmében az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal együtt, integrált csomag keretében elfogadott foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat lényegében csak háromévenként kellene teljes egészében felülvizsgálni.

1.3 Ez azt is jelenti ugyanakkor, hogy a tagállamok a Tanácsban 2006-ra vonatkozóan nem használták ki a lehetőséget a köztes időszakban esetleg szükségessé vált kiigazítások elvégzésére.